



द गोल्डेन टाइम्स

सुनौलो भविष्यतर्फ

वर्ष ० अङ्क ० वि.सं. २०६७ आश्विन २ गते शनिबार नेपाल संवत् १९३० ज्ञानेन्द्र एकादशी ईश्वी सन् २०१० सेप्टेम्बर १८ पृष्ठ ८ मूल्य रु. ०/-

फराकिलो बन्दै छ काठमाडौं-भक्तपुर सडक

सधैंजसो ट्राफिक जाम, दुर्घटनाको मारमा पर्ने भक्तपुरवासीले अब राहतको सास फेर्न पाएका छन् किनकि अरनिको राजमार्गअन्तर्गतको काठमाडौंको तीनकुनेदेखि भक्तपुरको सूर्यविनायकसम्म जोड्ने सडक बन्दै छ । प्रस्तुत छ, मध्यपृष्ठमा अनिहा राज श्रेष्ठ, दम्यन्ती न्यौपाने र सबिना गुरुङले उक्त निर्माण कार्यसम्बन्धी तयार गरेका सामग्री ।



तस्विर: अनिस



वर्षका उत्कृष्ट
खेलाडी
पारस र गङ्गा

पृष्ठ ७ मा >>

मिस नेपाल २०१०
सदीक्षा श्रेष्ठ

अन्तिम पृष्ठ >>



4th Grand Science Exhibition

NEW! ODD! INTERESTING!

4th GRAND SCIENCE EXHIBITION-2067

INAUGURATION PROGRAM

Come & join the Greatest Science Exhibition

Date: 28, 29 & 30th Jestha / Venue: GoldenGate Int'l College Premises

द गोल्डेन टाइम्स

सम्पादकीय मण्डल

सल्लाहकार समिति

रमेश शिलवाल, कार्यकारी प्रमुख,

गोल्डेनगेट इन्टरनेसनल कलेज

त्रिलोचन पोखरेल, निर्देशक, जनसम्पर्क तथा

अतिरिक्त क्रियाकलाप विभाग

डा. विद्या अधिकारी, कार्यक्रम संयोजक, बी.ए.

डा. प्रदीप भट्टराई, आमसञ्चार तथा पत्रकारिता

विभाग प्रमुख

शरद् राई, फोटोग्राफी एकेडेमीसियन

सम्पादक

आभास धरानन्द राजोपाध्याय

कार्यकारी सम्पादक

अनिस राज श्रेष्ठ

परेर भर्सेज पढेर

नेपालीमा भनाइ छ – कि परेर जानिन्छ कि पढेर । हुन त यो पढाइको आममहत्त्व भइनसकेको अवस्थामा प्रयोगमा ल्याइएको मुहावरा हो । आज भए शायद सिक्ने क्रममा पढेर र परेर एकअर्काको विकल्प हुने थिएनन् होला । पूर्वीय दर्शनमा मात्र होइन, पश्चिममा समेत अपनाइने तरिका उही हो – *लर्निङ बाई डुइङ* ।

आमसञ्चारका हकमा पनि यो कुरा लागू नहुने कुरै भएन । इतिहास साक्षी छ, आमसञ्चार सुरु हुनुअघि पत्रकारिताको मात्रै युगमा यसको जगजगी थियो । तर, बीसौं शताब्दीको अन्ततिर अमेरिकन सोसाइटी अफ न्युज एडिटर्सको प्रयासमा न्यूयोर्कमा परेर गरिने पत्रकारिता युगको समाप्त गरी पढेर-परेर गरिने पत्रकारिता युगको आरम्भ भयो ।

अहिले हामी पत्रकारिताको यही युगमा छौं । यसको आदर्श प्रयोगका लागि क्लासरुम पढाइ र न्युजरुममा परेर प्रयोगबाट मात्र सिद्ध हुन्छ । हुन त नेपाली सन्दर्भ उफ्काउँदा अझै परेर चलेको युगको अवशेष पाइन्छ । तर, विश्वव्यापीकरणको यो युगमा अब त्यो प्रभाव केही दिनको पाहुनामात्र होला ।

आफ्नै अनुभव, अमेरिकामा मेरो विदाइ भोजमा सहभागी एक प्राध्यापकको ‘तिमी के गर्छौं ?’ भन्ने प्रश्नमा मेरो जवाफ थियो पत्रकारिता । उनले थपे, ‘पत्रकारितामै त होला नि तिम्रो पीएचडी शोध पनि ?’ मैले विनम्रतापूर्वक भनें, ‘हैन, मसँग पत्रकारिताको औपचारिक शिक्षा नै छैन ।’ अनि उनले भने, ‘यही भएर त तिमीहरू विप्रेको नि । एक थोक पढ्छौं अर्कै थोक गर्छौं । अनि कसरी प्रतिस्पर्धा गर्छौं आजको यो ग्लोबलाइज्ड दुनियाँमा ?’ मैले आफ्नो कुरा राख्न नपाउँदै उनले थपे, ‘यही त हो नि तेस्रो विश्वको मानसिकता ।’

मन अमिलो हुने नै भयो, टाउकोमा ठूलो घनले बजारजस्तो लाग्यो । तर, उनको सत्यसामु प्रतिवादका लागि कुनै ठाउँ पनि थिएन मसँग । राती होस्टेल फर्केर नेट हेर्ने । विभिन्न विश्वविद्यालयका स्नातकोत्तर तहको आमसञ्चार कार्यक्रम र पाठ्यक्रम हेर्ने अनि नेपालका त्रिभुवन विश्वविद्यालय र पूर्वाञ्चल विश्वविद्यालयको पाठ्यक्रम पनि हेर्ने । त्रिविमा स्नातकोत्तर गर्न पत्रकारितामै स्नातक हुनुपर्ने र तर पूर्वाञ्चल विश्वविद्यालयमा नपर्ने । त्यसपछि एउटा निष्कर्षमा पुगेँ, नेपाल फर्केर पत्रकारिता पढ्ने । अर्को दिन म्यानहटनमा सेकेन्ड ह्यान्ड पुस्तक पसलबाट एमएएमसीजेलाई हुने २२ किलो

पुस्तक किनेँ र प्याक गरें । नेपाल फर्केर एमएएमसीजेमा भर्ना भई कक्षाकोठाको पछिल्लो बेन्चमा बसेर पढ्न थालें । समाचार बन्थो, “पीएचडीपछि एमए” कतिपय अर्थमा त म आफैँ सटर जर्नालिज्मको सिकार पनि भएँ । “किन ?” भनेर प्रश्न सोधिँदा मैले आफ्नो कुरा राखें – म परेर होइन, पढेर पत्रकारिता गर्न चाहन्छु । उमेरले चार दशक छोएको थियो । आफ्नै छोराछोरी पुस्तालाई सहपाठी र आफूले नै पढाएका विद्यार्थीलाई शिक्षक मानेर पढियो पत्रकारिता ।

पढ्ने क्रममा नेपालमा पत्रकारिता पढाउने उत्कृष्ट शिक्षकको अभाव र ज्ञानको गरिवीबारे थाहा पाएँ । आमसञ्चारको विद्यार्थी हुँदै प्रतिज्ञा गरें कि पढाइ सकेर आमसञ्चारकै शिक्षक बन्ने । तँ चिता, म पच्याउँछु भनेभैं भखरै खुलेको गोल्डेनगेट इन्टरनेसनल कलेजमा परेर दुई दशक पत्रकारिता गरेको र पढेर भखरै सकेकाले मेरो लागि शिक्षकको प्रस्ताव आयो । त्यही प्रस्तावको फेरो समाती म स्थापनासँगै गोल्डेन गेटको छिरें । शिक्षकका रूपमा यो मेरो दोस्रो इनिङ थियो ।

दुई दशकभन्दा बढी थियो शिक्षक र विद्यार्थीबीचको उमेर अन्तर । यही उमेर अन्तरले सिर्जना गरेको पुस्तान्तरका कारण सोच अनि कोणमा ठूलो खाडल हुनु अस्वाभाविक थिएन । यद्यपि, यो क्षेत्र सदैव अद्यावधिक भइरहनुपर्ने भएकाले उमेरले त्यति ठूलो अर्थ राख्दैन । केही गुनासो त थियो नै विद्यार्थीप्रति तर संख्यामा हैन, गुणमा रहेका उनीहरू सापेक्षतामा असल थिए । उमेर र परिवेशका कारण यदाकदा आफ्नो कर्तव्य बिर्सै पनि उनीहरूलाई आफ्नो धरातल भने राम्रैसँग थाहा थियो । यही भुईँलाई स्पर्श गर्दै पतै नपाई तीन वर्ष बितेछ ।

चुच्चे हुंगो उही टुंगो भनेभैं फेरि फर्केर पर्ने र पढ्नेकै कुरा गरौं । पढ्नेलाई सिद्धान्त थाहा हुन्छ, त्यसलाई व्यवहारमा ढाल्यो भने स्वभावतः ऊ परेकालाई पछि पार्न सक्षम हुन्छ । परेकाहरू सैद्धान्तिक रूपमा पछि हुने भएकाले उनीहरू आफूलाई अद्यावधिक गर्न सक्दैनन् वा अत्यन्त गाढो हुन्छ । यहीँ पढेकालाई फाइदा हुन्छ ।

नेपालको सन्दर्भमा महिला सवाल

राम के सी

नेपालको सन्दर्भमा लैङ्गिक सवाल दलित, जातीय र वर्गीय सवालहरूसँग जोडिएर आउने अन्तरसम्बन्धित सवाल हो । लैङ्गिक दृष्टिले हेरेपछि त्यसभित्र जातीय, दलित र वर्गीय पक्षलाई पनि हेर्नुपर्छ । वर्गीय दृष्टिले हेरेपछि त्यसभित्र जातीय, लैङ्गिक र दलित पक्षलाई पनि हेर्नुपर्छ ।

गत जनआन्दोलनको सफलताले समाजका विभिन्न क्षेत्रमा महिलाहरू सहभागी गराउन थुप्रै आधारहरू निर्माण भएका छन् । अंशमा अधिकार, आमाको नामबाट सन्तानलाई नागरिकता, सुरक्षित गर्भपतन जस्ता सवालहरूमा सफलता हासिल भयो । तापनि महिलालाई राज्य, घरपरिवार, समाज, शैक्षिक र आर्थिक क्षेत्रमा जबसम्म समानुपातिक ढङ्गले सहभागी गरिंदैन, तबसम्म महिलाहरू गरिबी, निरक्षरता, घरेलु हिंसा, परम्परा जस्ता कुराहरूबाट शोषित भईरहन्छन् ।

जनजिब्रोमा नरनारी रथका दुई पाङ्ग्रा भन्ने मान्यता भए तापनि यथार्थमा पाङ्ग्राको क्षमतामा फरक छ । दुईमध्ये एउटा पुरुषरूपी हावाले टम्म छ भने अर्को महिलारूपी क्षमताका बाबजुत अपूर्ण छ । यसरी समान भार वहन गर्दा महिलारूपी पाङ्गो शोषित छ । आज महिलाले पुरुषसहर घरबाहिर विभिन्न सामाजिक, आर्थिक र राजनीतिक क्षेत्रमा संलग्न हुँदा घरबाहिर पुरुष सरह जिम्मेवारी वहन गर्नुका साथै घरभित्रको समेत जिम्मेवारी पनि वहन गर्नुपरिरहेको छ ।

फलतः जीवनरूपी गाडीले समात्नुपर्ने गति लिन सकिरहेको छैन । कानूनको दृष्टिमा महिला-पुरुष दुवै समान मानिए तापनि यसको प्रभावकारी कार्यान्वयन हुन सकिरहेको छैन । यसर्थ आजको बदलिँदो समयसँगै हामीमा बाँकी रहेको पितृसत्तात्मक मानसिकतालाई त्याग्न हामीले धेरै ढिला गर्नुहुँदैन ।

संविधानसभामा भएको भण्डै ३३ प्रतिशत महिला सहभागितालाई समावेशीकरणको दिशामा ऐतिहासिक फड्को हो । तापनि महिलाहरूको यस्तो सहभागिता जुट्नुलाई विजय नभई अधिकारका लागि नयाँ सङ्घर्षको सुरुवात मान्नुपर्छ । वि.सं. १९७४मा योगमाया उपाध्यायले सुरु गरेको महिला आन्दोलनले आजसम्म थुप्रै उपलब्धी हासिल गरे पनि महिला अधिकारको दिशामा भर्खर गति लिएको देखिन्छ, किनकि अझै पनि संविधानसभामा प्रत्यक्षतर्फको महिला प्रतिनिधित्व १३ प्रतिशत सम्म पनि पुग्न सकेको छैन ।

नेपाली समाजमा विद्यमान जातजातीय, वर्गीय र धार्मिक विविधतालाई हेर्दा सबै महिलाको अनुभूति, स्वार्थ र लक्ष्य साभ्ना मान्न सकिन्छ । यदि कुनै महिलाले यस्तो सोच्छ, यसलाई पुरुषवादी सोच मान्न सकिन्छ । यसर्थ सबै महिलालाई एकै वृत्तमा राखेर हेर्न सकिन्न । महिलसँग रहेका यिनै फरक अनुभूति र लक्ष्यलाई फरक ढङ्ग र व्यवस्थाले सम्बोधन गर्नु आवश्यक छ ।

फोटोपत्रकारितामा क्यारियर



शरद् राई

सन्देशमूलक तस्बिरहरूको उत्पादन तथा प्रकाशनलाई नै फोटोपत्रकारिता भनिन्छ । फोटोपत्रकारिता पत्रकारिताको एक प्रमुख शाखा हो । फोटोग्राफीको विकास भएको केही दशकपछि पत्रिकामा छापिन थालेको यसले आज पुरै विश्वलाई अर्कै मोडमा पुर्‍याइदिएको छ । फोटोपत्रकारिताले आमसञ्चारमा महत्त्वपूर्ण स्थान ओगटेको छ । आजभोलि फोटोविनाको

पत्रपत्रिकाको कल्पना नै गर्न सकिँदैन । फोटो मात्र एउटा यस्तो माध्यम हो जसलाई विश्वको कुनै पनि देशको मानिसहरूले सजिलै बुझ्न सक्छन् । यसले कहिल्यै पनि गलत सन्देश प्रवाह नगर्ने भएकोले यसप्रति मानिसहरूको विश्वास बढेको छ ।

नेपालमा फोटोग्राफी भित्रिएको धेरै वर्षपछि मात्र फोटोपत्रकारिताको शुरुवात भएको हो । सो समयमा पत्रिकामा फोटो छाप्ने प्रविधि नै अत्यन्त जटिल भएकोले फोटो छापन अत्यन्त कठिन पर्दथ्यो । त्यसैले पनि पत्रपत्रिकामा पर्याप्त फोटो हुँदैनथे । तर केही वर्षयता नेपालमा फोटोपत्रकारिता क्षेत्र अविश्वसनीय रूपमा विकसित भएको पाइन्छ । विभिन्न दैनिक, साप्ताहिक, पाक्षिक तथा मासिक पत्रपत्रिकाहरूमा विशेष प्राथमिकताका साथ फोटो छापिन थालेपछि यसको लोकप्रियता बढ्दै गएको हो । केवल फोटोको परिमाण तथा आयतनमा मात्र नभई गुणस्तरमा पनि वृद्धि हुदै गएकोले युवाहरूमा यसप्रतिको झुकाव बढेको पाइन्छ ।

घटना जहाँ पनि घटन सक्छ, जतिबेला पनि घटन सक्छ । प्रकाशमा नआएका धेरै वस्तु तथा सूचनाहरू हुन सक्छन् । यिनीहरूलाई तस्बिरमा उतारेर आमसञ्चारका प्रमुख माध्यमहरूबाट प्रकाशन तथा प्रसारण गरेर विश्वलाई देखाउन जो कोही पनि लालायित हुन्छन् । यो त्यतिखेर मात्र सम्भव छ, जतिखेर तपाईं फोटोपत्रकारितामा लाग्नुहुन्छ । के त्यसो भए तपाईंको लागि फोटोपत्रकारिता सही चुनाव हुनसक्छ ? फोटोपत्रकार कसरी बन्न सकिन्छ ? केही वर्षयता धेरै नयाँ पुस्ताहरूको यसप्रतिको झुकाव रहेको पाइएको छ । तर सही मार्गदर्शनको अभावले धेरै वर्ष यतिकै अलमलिरहेका हुन्छन् । यस लेखमा सो जिज्ञासालाई मेटाउन कोशिस गरिएको छ ।

फोटोपत्रकार बन्का लागि सवैभन्दा पहिलो पाइलाको रूपमा अनुभवी तथा व्यावसायिक फोटोपत्रकारहरू पत्ता लगाउनु हो । उनीहरूको फोटोहरू संकलन गर्नुहोस् र ती फोटोहरूको अध्ययन गर्नुहोस् । कुनै पनि समाचार वा घटनालाई कुन रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, त्यसको राम्ररी जानकारी राख्नुहोस् । ती फोटोहरू र

सामान्य फोटोहरूमा के फरक छन्, सोको छानविन गर्नुहोस् । फोटोपत्रकारहरूको प्रस्तुतीकरणमा आफ्नो मौलिकता हुन्छ । सो फरकपना आफू भित्र पनि खोज्नुहोस् ।

फोटोपत्रकारिताका लागि केही आधारभूत शिक्षा अनिवार्य छ । तर नेपालमा फोटोपत्रकारिताको विश्वविद्यालय, स्तरीय शैक्षिक संस्था भने छैन । तर पत्रकारिता तथा आमसञ्चारको स्नातक तथा स्नातकोत्तरमा फोटोग्राफीका केही आधारभूत विषयहरूलाई पाठ्यक्रममा समावेश भने गरिएको छ । फोटोपत्रकार बन्नलाई कुनै निश्चित विषय तथा तह भने तोकिएको छैन । तर, पत्रकारिता तथा आमसञ्चारमा नै अध्ययन पूरा गर्नुभएको छ भने त्यो तपाईंको लागि कोसेढुङ्गा सावित हुनसक्छ ।

फोटोपत्रकारिता नै फोटोग्राफीको एक विधा भएकोले फोटोग्राफीमा विशेष दखल भने अवश्य हुनुपर्दछ । त्यसैले आफूले खिचेको फोटोहरूलाई सङ्कलन गरी फाइल बनाउनुपर्दछ तर ती फोटोहरू प्राविधिक रूपमा मात्र उत्कृष्ट नभई सो क्षण र अवस्थालाई सही रूपमा चित्रण गर्ने पनि हुनुपर्दछ । यसले तपाईंको बौद्धिक र सृजनशील क्षमता प्रस्तुत गर्दछ । साथै यसले तपाईंको लक्ष्य तथा उत्साहलाई पनि प्रतिबिम्बित गर्दछ ।

फोटोपत्रकारितामा प्रविधिको प्रमुख भूमिका रहेको हुन्छ । फोटोग्राफी फिल्मबाट डिजिटलमा प्रवेश गरिसकेको छ । फोटोपत्रकारको कार्य विश्वभरी नै हुन्छ । उनीहरूको लागि कुनै निश्चित राजनीतिक सीमा हुँदैन । त्यसैले आफूले खिचेको फोटोहरूलाई समयमा पठाउन प्रविधिको सहयोग लिने गरिन्छ । त्यसैले फोटोपत्रकारको लागि जसरी क्यामेराको दक्षता हासिल गर्नुपर्दछ, त्यसरी नै कम्प्युटरको पनि राम्ररी जानकारी हुनुपर्दछ ।

फोटोपत्रकारले फोटोको क्याप्सन आफैले लेख्नुपर्ने भएकोले भाषाको समेत राम्रो ज्ञान हुनुपर्दछ । क्याप्सन कसरी लेख्ने गरिन्छ, त्यसको अध्ययन पनि गरेको हुनुपर्दछ । व्यवसायिक फोटोपत्रकार बन्नलाई केही समयको लागि कुनै पनि प्रकाशनगृहमा क्षमता अभिवृद्धि कार्य गर्नु ज्यादै उपयुक्त हुन्छ ।

कुनै पनि राष्ट्रको विकासमा आमसञ्चारको प्रमुख भूमिका रहेको हुन्छ । त्यसैले राष्ट्रको मेरुदण्डको रूपमा रहेको आमसञ्चार र आमसञ्चारको अत्याधिक विश्वसनीय माध्यम नै फोटोपत्रकारिता भएकोले यसको भविष्य विश्वभरि नै आउने समयमा अझ उज्ज्वल रहने कुरामा कुनै शङ्कै छैन । नयाँ पुस्ताले एकाचित भई यस विषयमा दक्ष भएमा उनीहरूको भविष्य सुरक्षित हुने कुरामा कुनै दुई मत हुन सक्दैन ।



सम्पदा संरक्षण | इन्द्रजात्राको अवसरमा काठमाडौंको वसन्तपुरस्थित कुमारी घरमा गरिएको रङ्गोगन, साथै नयाँ भल्लर (पता): । तस्विर: आभास

काँग्रेस चुनावी मैदानमा महिला

सम्पदा शर्मा
काठमाडौं, भदौ २६ ।

नेपाली काँग्रेसको १२ औं महाअधिवेशन नजिकिँदै जाँदा पार्टीको केन्द्रीय समितिका लागि लड्ने महिलाको सङ्ख्या बढेको छ। पार्टी विधानले कम्तीमा १३ जना महिला केन्द्रीय कार्यसमितिमा आउने बाटो खुला गरेपछि यस्तो उत्साह देखिएको हो।

केन्द्रीय समितिका लागि हालसम्म २४ जना महिलाले उम्मेदवारी दिइसकेका छन्। त्यसैगरी अन्य ५० भन्दा बढी थप

उम्मेदवारी आउनसक्ने महिला संघका महासचिव तथा सभासद पुष्पा भुसालले बताइन्। विधानले खुलाबाट महिला कोटामा छजना निर्वाचित हुने व्यवस्था गरेको छ। आदिवासी, दलित र मधेसीबाट पनि दुई/दुई जना महिला निर्वाचित हुने र सभापतिले एक जना मनोनित गर्ने बताइएको छ।

उम्मेदवारी दिएका महिलाहरू आरक्षण र समावेशी कोटामा बढी देखिएका छन्। तर सबैका लागि खुला २५ केन्द्रीय सदस्यमा प्रतिस्पर्धा भन्ने आकाङ्क्षीहरू निकै कम देखिएका छन्।

इनार संरक्षण गर्दै भक्तपुरवासी



तस्विर: आभास

पूजा सापकोटा
काठमाडौं, भदौ २६ ।

भक्तपुरका विभिन्न ठाउँहरूमा पानीका स्रोतहरू एवं इनारहरूको संरक्षण कार्य तीव्र रूपमा गरिन थालिएको छ।

काठमाडौं उपत्यका खानेपानी लिमिटेडले नगरवासीको मागको एक चौथाइ पनि पानी वितरण गर्न नसकेपछि काकाकुल बनेका नगरवास पुरिएका इनार खन जुटेका हुन्। नगरवासीले सोमबारसम्म भक्तपुर नगरपालिका - ५ याछे, बडा नं. ७ याता, १३को खौमा र १५को तापालाछीका करिव एक दर्जन इनार सफा गरी सञ्चालनमा ल्याएका छन्।

उनीहरूले इनार पुरे बनाइएका

सार्वजनिक धारा भत्काई पुनः इनार खनेका छन्। तत्कालीन नेपाल खानेपानी संस्थानले घरघरमा धारा वितरण गरी पानी दिएपछि नगरवासीले सो इनार पुरेका थिए।

हाल आएर धारामा पानी आउन छोडेपछि यसरी इनार सफा गर्नुपरेको हो। नगरपालिकाले पुराना इनार मर्मत र नयाँ इनार खन आर्थिक सहयोग गरेको छ।

नगरका धेरैजसो इनार सफा गर्ने क्रममा माटाका भाँडाहरू समेत भेटिएका छन्। याछेस्थित इनार सफा गर्दा अत्यधिक माटाका भाँडाहरू भेटिएका थिए। खौमा टोलमा रहेको एक इनार सफा गर्दा पनि पुराना माटाका भाँडाहरू भेटिए। त्यहाँबाट दुईवटा करुवा, दुईवटा तामाका कलश र दुईवटा धलौटका करुवा भेटिएका थिए।

धार्मिक पर्यटनको प्रमुख गन्तव्य पशुपति

अनिता गिरी

काठमाडौं, भदौ ३० ।

नेपाल पर्यटन बोर्डले आगामी पर्यटन वर्ष २०११ को लागि धार्मिक पर्यटन अभिवृद्धि गर्न पशुपति क्षेत्रलाई प्रमुख गन्तव्यस्थलका रूपमा विकास गर्ने निर्णय गरेको छ।

यसबारे पशुपति क्षेत्र विकास कोषसँग छलफल भइसकेको जानकारी दिइएको छ। त्यसैगरी, कोषसँगको सहकार्यमा पर्यटन बोर्डले धार्मिक पर्यटनलाई सफल एवं दीर्घो रूपमा विकसित गर्न सन् २०११ को



पर्यटन वर्ष २०११

वर्षभर विभिन्न किसिमका महोत्सवहरू लगायतका कार्यक्रमहरू गर्नेभएको छ।

यसका साथै पशुपतिनाथ मन्दिर, गृह्येश्वरी मन्दिरलगायत पशुपति विश्व सम्पदा क्षेत्रमा अवस्थित अन्य धेरै मठ-मन्दिरहरू, शिवालय, देवालयहरूको प्रचारप्रसार एवं संरक्षण कार्यहरू गर्ने कोषको योजना रहेको छ।

यसका लागि आवश्यक गृहकार्य भइरहेको बताउँदै कोषका अधिकारी राजेन्द्रधर राजोपाध्यायले पशुपति क्षेत्रमा पनि पर्यटन वर्ष भव्यताका साथ मनाउने र आगामी दिनहरूमा यस क्षेत्रलाई विश्वभरका हिन्दु तथा बौद्ध धर्मावलम्बीहरूका लागि धार्मिक पर्यटकीय क्षेत्रको केन्द्रस्थल बनाउने उद्देश्य रहेको बताएका छन्।

महाकाली नदीमा कटानबारे अध्ययन

डौली श्रेष्ठ

काठमाडौं, भदौ ३० ।

महाकाली नदी कटानबारे सिँचाई मन्त्रालयद्वारा गठित उच्च प्राविधिक टोलीले स्थलगत छानविन प्रतिवेदन मन्त्रालयमा बुझाएको छ।

सिँचाई विभागका सिनियर डिभिजनल इन्जिनियरद्वय शशिवहादुर विष्ट र रोशन प्रधान तथा कानून अधिकृत शम्भु कार्कीको टोलीले गत साता सिँचाई सचिव उमाकान्त भालाई सो प्रतिवेदन बुझाएका हुन्।

जनताको तटबन्ध कार्यक्रम अन्तर्गत यसै वर्ष कञ्चनपुरको भीमदत्तमा भुजेलको महाकाली किनारमा निर्मित छ सय मिटर तटबन्धमध्ये एक सय ४० मिटर भदौको बाढीले बगाएको थियो।

कपिलवस्तुमा कृषिमेला

रूपम आचार्य

काठमाडौं, भदौ २६ ।

जिल्ला कृषि विकास कार्यालय, कपिलवस्तुले कृषि क्षेत्रको विकास, व्यवसायीकरण तथा प्रवर्द्धनका लागि कपिलवस्तुको हथौसामा कृषिमेला प्रदर्शन गरेको छ।

उक्त मेलामा अन्नबाली, नगदेबाली, दलहन, तेलहन, तरकारी, फलफूललगायत एक सय ६३ वटा विभिन्न कृषिजन्य स्टलहरू राखिएका छन्। सो मेलामा कपिलवस्तु लगायत छिमेकी जिल्ला रूपन्देही, अर्घाखाँची र सीमा नजिकका भारतीय कृषकहरूको सक्रिय सहभागिता रहेको थियो।

वैज्ञानिक प्रणालीको ज्ञान दिन र कृषिजन्य वस्तुको बजार प्रवर्द्धन गर्न, रासायनिक मलको प्रभाव, कम्पोस्ट मल

उत्पादन र प्रयोगबारे जानकारी दिन मेला सफल भएको कामु वरिष्ठ कृषि विकास अधिकृत एवं जिल्ला कृषि विकास कार्यालय प्रमुख खुर्सेद खानले बताए।

मेलामा अवलोकन गर्न निःशुल्क व्यवस्था पनि मिलाइएको छ। यस मेलाले कृषिक्षेत्रको विकासका लागि टेवा पुऱ्याउन सफल रहेको नेपाल किसान संघका अध्यक्ष ध्यानेन्द्रमणि त्रिपाठीले बताए। रूपन्देही, कपिलवस्तु, नवलपरासी र पाल्पाका कृषकहरूलाई समूहगत रूपमा मेला अवलोकनको व्यवस्था मिलाइएको जिल्ला कृषि कार्यालयले जनाएको छ।

उक्त मेलामा बालीविशेषज्ञले स्थानीय किसानहरूसँग प्रत्यक्ष विषयगत अन्तरसंवाद समेत गरी बालीनाली सम्बन्धी ज्ञान हासिल गरेका थिए।

Body, Mind and Soul

We are creating a learning environment, that develops the whole person - mind body and spirit.

we are together for a better tomorrow

Golden Gate International College

www.goldengate.edu.np info@goldengate.edu.np

फ्याक्ट फाइल

काठमाडौं-भक्तपुर सडक सुदृढीकरण आयोजना

राजमार्ग	: अरनिको राजमार्ग खण्ड
निर्माण लम्बाई	: ९.१ किलोमिटर
निर्माण क्षेत्र	: तीनकुने (काठमाडौं) देखि सूर्यविनायक (भक्तपुर) सम्म
जापानी लागत	: ने.रू. १,७७,४७,४०,०००/-
नेपाली लागत	: ने.रू. २१,१०,००,०००/-
निर्माण सुरु	: नोभेम्बर २००८
लक्षित समापन	: मार्च २०११

के भन्छन् त सम्बन्धित अधिकारीहरु ?



विजय कुमार गच्छेदार
मन्त्री, भौतिक योजना तथा निर्माण

नेपालका कति दुर्गम क्षेत्रमा सडक पुगेको छैन तर शहरी क्षेत्रको माग भने छुट्टै हुन्छ। बढ्दो सवारी साधन र साँघुरो सडकका कारण दुर्घटना बढिरहेको छ। यस काठमाडौं-भक्तपुर सडक खण्ड पनि त्यसमध्ये एक हो। जापान सरकारको सहयोगमा बन्न गएको यस सडक खण्डको लागि म हर्षित र आभारी छु। यो कार्य पूरा भएपछि राम्रो यातायात प्रणाली विकसित हुनेमा म विश्वस्त छु।



तात्सुओ मिजुनो
नेपालका लागि जापानी राजदूत

यस काठमाडौं-भक्तपुर सडक विकासका लागि जापान सरकारले नेपाल सरकारलाई दिएको अनुदान सहयोगको अनुसरण गर्दै यस सडक विकासले शहरी क्षेत्रमा बढिरहेको ट्राफिक जाम, दुर्घटना, प्रदूषणलाई रोकी आर्थिक एवं सामाजिक उन्नति गर्नेछ, भन्नेमा हामी विश्वस्त छौं। साथै उक्त सडक निर्माण सँगसँगै नेपाल सरकारले उच्च सडक व्यवस्थापन र मर्मत संभार गर्नेमा हामी विश्वस्त छौं।



तात्सुओ मिजुनो
नेपालका लागि जापानी राजदूत

यो सडक जापानी जनता र नेपाली जनताको मित्रताको चिनो हो। जे.आइ.एल.ए.ले नेपाल सरकारलाई भौतिक संरचना विकासका लागि तीन दशकदेखि सहयोग गर्दै आएको छ र यो सडक निर्माणका लागि प्रदान गरेको सहयोग पनि तीमध्ये एक हो। शहरी क्षेत्रमा बढ्दो ट्राफिक समस्याहरूलाई मध्यनजर गरी भइरहेको दुई-लेनलाई चार-लेन बनाउन हामीले मद्दत गरेका हौं। यो नेपाली जनताले सोचेको नयाँ नेपालको साङ्केतिक ल्याण्डमार्क साबित हुनेछ।



तुलसी प्रसाद सितौला
महानिर्देशक, सडक विभाग

सडक विभागले काठमाडौं-भक्तपुर सडक खण्ड धेरै नै ट्राफिक जाम हुने क्षेत्र औल्याएर जापान सरकारको सहयोगमा गर्न लागेको सडक सुदृढीकरणबाट म धेरै नै खुसी छु। म सबै सर्वसाधारणबाट पनि यस कार्यमा सहयोगको अपेक्षा गर्दछु। आओ, यस सडक निर्माणलाई भावी सडक निर्माणको नमूना बनाऔं।



अनिश राज श्रेष्ठ

काठमाडौं, आश्विन १ ।

“ओहो! भक्तपुर त जान्ने, त्यो जडिबुटीको जामले वाक्क बनाउँछ।” केही महिनाअघि सम्म मात्रै यो हाम्रो बोलीचालीको कुरा हुन्थ्यो। बाटोभर गाडीका लाम र सडकभर मानिस हिँडेको देखेर लाग्थ्यो या त मेला लागेछ, या त दुर्घटना पो भएछ। तर जब निष्कर्ष जानिन्छ तब अचम्म लाग्थ्यो – तीन/चार किलोमिटर सम्म ट्राफिक जाम, त्यो पनि दिनहुँ।

साँघुरो बाटो, बढ्दो जनघनत्व र बढ्दो सवारी साधनको प्रयोगका कारण भक्तपुरवासीले सधैंजसो ट्राफिक जामको सामना गर्नुपर्थ्यो। अफिस टाइममा गाडी नचढी आधा बाटोसम्म हिँड्दै जानुपर्थ्यो, त्यसमाथि अर्को विडम्बना थियो धुवाँ र धूलोको सास्ती।

तर आज भक्तपुरवासीलगायतले यस्ता समस्याबाट ठूलो राहत पाएका छन्। चालु भक्तपुर-तीनकुने सडक विकास परियोजनाले अरनिको राजमार्गको भक्तपुर, सूर्यविनायक सम्मको सडक खण्डलाई दुई-लेनको बाटो अब छ-लेनको सडक बनाउँदै आएको छ।

जापान सरकार र नेपाल सरकारको संयुक्त लगानीमा सुरु भएको यस सडक खण्ड कुल ९.१ किलोमिटर लामो रहेको छ। काठमाडौंको तीनकुनेदेखि भक्तपुरको सूर्यविनायकसम्म लक्ष्य बनाई सुदृढीकरण गरिँदै आएको सडकमा गाडी

गुड्ने चार-लेन जापान सरकारले र पैदलयात्रीहरूका लागि दुई लेन नेपाल सरकारको स्वामित्वमा छ।

गत २००८को नोभेम्बर महिनामा सुरु भएको यस परियोजनाले आगामी मार्च २०११ सम्म पूरा हुने लक्ष्य राखेको छ। बन्दै गरेको सडक खण्ड अहिले हनुमन्ते र मनहरामा नयाँ पुल बनिसकेको र पूर्ण सडकको विभिन्न खण्डहरूमा कालोपत्र पनि भइसकेको छ। पूर्ण रूपमा व्यवस्थित नभए तापनि सडक निकै चौडा र खुल्ला देखिएको स्थानीय वासिन्दाहरूको अनुभव छ।

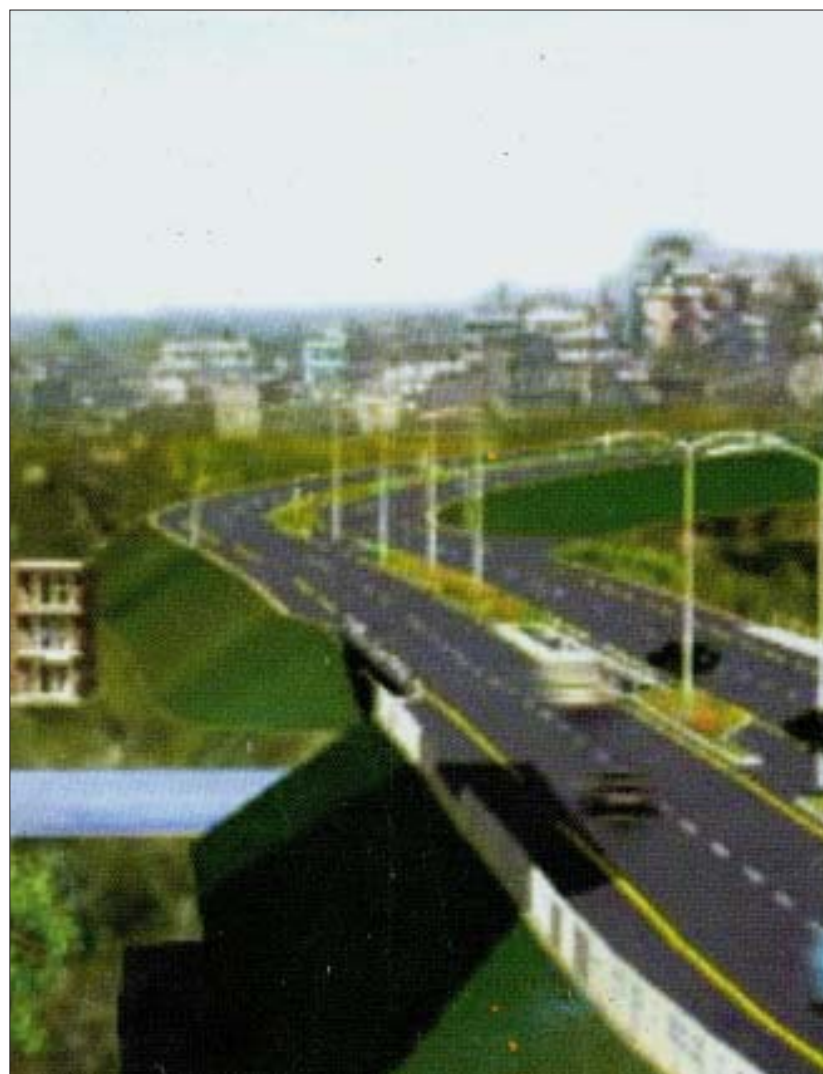
काठमाडौंको तीनकुने इन्टरसेक्सनबाट सुरु हुने लेनको दुईतर्फी सडक जडिबुटी, गड्ढाघर, ठिमी, सल्लाघारी र सूर्यविनायक इन्टरसेक्सनसम्म गएर अन्त्य हुन्छ जसमा १४ वटा बसस्टपहरू रहेका छन्। प्रमुख राजमार्ग द्रुत गतिमा विकास हुँदै गए पनि दायाँ-बायाँ सर्भिस रोडमा भने सुस्तता आएको छ।

नेपाल सरकारको जिम्मेवारी

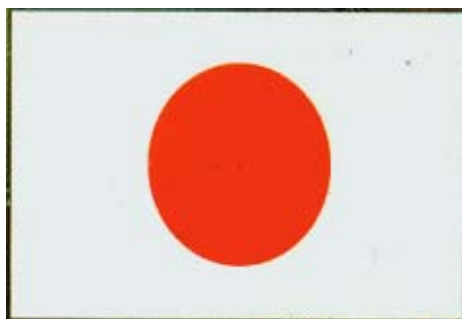
रहेको उक्त रोड बजेटका कारण रोकिएको छ। यस प्रसङ्गमा काठमाडौं-भक्तपुर सडक सुदृढीकरणका योजना प्रमुख सुरोज प्रधान भन्छन्, “हामीसँग बजेट छैन र भए पनि उपयोग गर्न सकिँदैन। यो आर्थिक वर्षको बजेट भाषण नभएकाले नेपाल सरकारले बनाउनुपर्ने सर्भिस रोड ठप्प भएको छ र भएको बजेट आगामी कार्यका लागि कसरी उपयोग गर्ने र बाँकी बजेट कहिले आउँछ भन्ने निश्चितता छैन।”

विकास भइरहेको यस सडक खण्डले भक्तपुरमा चौतर्फी विकासको लक्ष्य अनि भावनालाई छोएको छ। फैलिँदै गएको बजारमा मालसामान ढुवानीलाई सजिलो गर्ने, यात्रुवाहक सवारी साधनले सहज रूपमा छिटो पुर्‍याउने, वायु तथा ध्वनि प्रदूषण घटाउने, ट्राफिक जाम इत्यादिबाट आइपर्ने असरहरू निर्मूल पार्ने उद्देश्य लिएको छ।

आर्थिक रूपमा विकास हुँदै गएको भक्तपुरमा स्थानीय सरसामानले उचित



तल्लो बन्दै सडक



बजार पाउन सकेको छैन । भक्तपुरमा मात्र सीमित भइरहेको उक्त सामानहरू तथा व्यापारीहरूले अब यस सडक खण्डबाट राम्रो लाभ उठाउन सक्छन् र देश भित्रकै आन्तरिक पर्यटन वा यात्रुहरूलाई आवतजावत गर्न कुनै समस्या नपर्ने देखिएको छ ।

सन् २०११ लाई पर्यटन वर्षको रूपमा मनाउने क्रममा भक्तपुरमा पर्यटकहरूलाई सजिलै आवतजावत गराउन कुनै कठिनाई नहुने बताइएको छ । योजना प्रमुख प्रधान भन्नुहुन्छ, “पक्कै पनि हामी उक्त वर्षको लक्ष्य प्राप्तिका लागि जनमानसमा उत्साह बढाउन, समयभित्र कार्य समापन गरी आन्तरिक एवं बाह्य पर्यटनमा टेवा दिन्छौं ।”

समयसँगै बढ्नुपर्ने विकासलाई केही हदसम्म काँध मिलाएको यस सडक विस्तार एवं निर्माण कार्यले भक्तपुरवासीलाई सडक सँगसँगै अरू वैकल्पिक विकास योजनाहरूलाई समेत बाटो खुला पारिदिएको छ । तर सरकारी

निकायले सडक व्यवस्थापनमा धेरै जोड नदिएका कारण गतिशील विकासमा पक्कै पनि बाधाव्यवधान रहेको छ । सवारी साधन मनपरी रूपमा सडकमा पार्किङ गर्ने, पैदल यात्रीहरू जहाँबाट पनि बाटो काट्ने, सडकमा खेल्ने, भाँडाका सवारी साधनहरूले मनपरी यात्रु चढाउने/ओराले जस्ता समस्याहरूले गर्दा र अधिकार सम्बद्ध निकायहरू त्यस कार्यतर्फ मौन रहँदा विकासमा पक्कै पनि कठिनाईहरू रहेका छन् ।

ठिलै भए पनि बन्न लागेका उक्त सडक खण्डले जनजीवनमा ठूलो अनुकूलता ल्याउने देखिएको छ । बाटो सवारीसाधनका लागि मात्र नभएर पैदल यात्रीका लागि पनि बन्ने भएकोले यसले दुवै सवारी साधन र पैदलयात्रीलाई तथा आकस्मिक सेवाका लागि पनि सडक सहज बनाइदिएको छ । पर्यटन वर्ष नजिकिँदै गर्दा निर्माण भइरहेको यस सडकखण्ड पक्कै पनि भक्तपुरको आन्तरिक एवं बाह्य पर्यटनमा लाभदायक

हुने नै छ जसले गर्दा आर्थिक, सामाजिक र सांस्कृतिक रूपमा भक्तपुरवासीलाई टेवा पुग्छ । निर्माणको साथसाथै ट्राफिक व्यवस्थापन र सडक व्यवस्थापनलाई सँगसँगै लग्न यस निर्माणलाई आगामी विकास कार्यक्रमहरूको आधारशिला मान्न सकिन्छ ।



अन्तर्वाता

यस परियोजनाले भक्तपुरको समग्र विकास



अरनिको राजमार्गको तीनकुने-सूर्यविनायक खण्ड चौडा बनाउन सुरु भएको ‘काठमाडौँ-भक्तपुर सडक सुदृढीकरण आयोजना’का प्रमुख सुरोज प्रधानसँग दम्यन्ती न्यौपाने तथा सविना गुरुङ ले गरेको अन्तर्वाताको सम्पादित अंश –

१) यस तीनकुने-सूर्यविनायक सडक सुदृढीकरणबाट भक्तपुरवासी कसरी लाभान्वित हुन्छन् ?

यो बन्न गइरहेको सडक सुदृढीकरणले पक्कै पनि भक्तपुरवासीले केही समय यता भोगिरहेका ट्राफिक जामजस्ता समस्याबाट मुक्त भई सहज सवारी सञ्चालन, इन्धनको सही उपयोग, आर्थिक स्तरमा अभिवृद्धि, वायु प्रदूषण र ध्वनि प्रदूषणबाट मुक्ति दिई भक्तपुर जिल्लाको समग्र विकासलाई एक नयाँ फड्को मार्नेछ ।

२) नेपाल सरकारको जिम्मा रहेको सर्भिस रोड निर्माणमा किन सुस्तता आएको होला ?

नेपाल सरकारको अहिलेको आर्थिक वर्ष २०६७/६८ को बजेट भाषण नभएको कारण हामीसँग बजेट आएको छैन । अहिलेको बजेट बाँकी भए पनि हामी खर्च नै गर्न सक्दैनौं । यस्तो अवस्था हटाउन र निर्माण कार्य सुचारु गर्न उच्च पदस्थ अधिकारीहरूले चाँडोभन्दा चाँडो कदम चाल्न आवश्यक छ ।

३) सडक निर्माण सँगसँगै सडक व्यवस्थापनका लागि के-कति कार्यहरू भइरहेका छन् ?

सडक व्यवस्थापन भएकै छैन र यसमा सरकार पक्ष एवं ट्राफिक दुवै जिम्मेवार छन् । त्यस्तै सर्वसाधारणमा भएको अचेतशील कार्यहरूमा पनि सुधार आउनुपर्छ । प्रथमतः सरकारी पक्षबाट सडक व्यवस्थापनका लागि भौतिक संरचनाको विकास हुनु जरुरी छ र त्यसपछि ट्राफिक प्रहरीबाट सडकमा कडा निगरानी एवं सतर्कता अपनाउनु पनि जरुरी छ । त्यस्तै नागरिक जनचेतना जगाउने खालका सूचना प्रवाह गर्नुपर्छ ।

४) पर्यटन वर्ष २०११ का लागि यस सडक सुदृढीकरणबाट भक्तपुरमा के-कति अपेक्षा गर्न सकिन्छ ?

हुन त पर्यटन वर्ष २०११ नजिकिँदै गर्दा हुँदै गरेको यस सडक खण्ड विस्तार कार्य हामीले मार्च २०११ सम्म पूरा गर्ने हो भने यसबाट आन्तरिक तथा बाह्य पर्यटक दुवैलाई भक्तपुर आवतजावत गर्न निकै सजिलो हुन्छ । त्यसका साथै भक्तपुर जिल्लाको आर्थिक, सामाजिक एवं सांस्कृतिक विकासमा यसले टेवा त पुऱ्याउने नै छ ।

पाकिस्तानमा बाढीपीडितलाई सहयोग

सहयोग जारी • जनजीवन अझै कष्टकर • थप सहयोग अपेक्षा



प्रीति हमाल
काठमाडौं, भदौ १२ ।

यसै वर्षको जुलाई महिनामा पाकिस्तानका विभिन्न ठाउँमा आएका बाढीका कारण विस्थापितहरूका लागि विभिन्न अन्तर्राष्ट्रिय समुदायहरूले सहयोग प्रदान गरेको छ ।

शताब्दीकै सबैभन्दा भीषण प्राकृतिक प्रकोप मानिएको यस बाढीबाट पीडित भएका वासिन्दाहरूका लागि इस्लामिक राष्ट्रहरूको संगठन ओआइसीले एक अर्ब डलरको सहयोगको घोषणा गरेको छ । यसका अतिरिक्त युरोपेली संघले १८ करोड अमेरिकी डलर, बेलायतले १० करोड डलर, जर्मनीले २० करोड डलर र साउदी अरेबियाले १० करोड डलर सहयोग गरेको छ ।

त्यस्तै विश्वकै शक्तिशाली राष्ट्र मानिएको अमेरिकाले भने सो बाढीपीडितहरूको उद्धारका लागि दुई करोड ५० लाख सहयोग गरेको छ । अमेरिकाजस्तो विश्वशक्तिले यति थोरै सहयोग रकम दिएको भन्दै अन्तर्राष्ट्रिय रूपमै विवाद उठ्न थालेको छ । पाकिस्तानले विभिन्न आतङ्कवादी संघ-संगठनहरू एवं तिनका प्रमुखहरूलाई शरण दिएको भनी थोरै मात्र सहयोग राशि दिएको हो भनी सो विवाद उठ्न थालेको

हो । स्मरणीय छ, यस शताब्दीको दोस्रो भीषण प्रकोप सन् २००५को क्याट्रिना समुद्री आँधीबाट पीडितहरूका लागि अमेरिकी सरकारले एक अर्ब ९० करोड डलर बराबरको आर्थिक सहयोग गरेको थियो । त्यसैगरी यसै वर्ष हाइटीमा गएको महाभूकम्पमा भने अमेरिकाले ९० करोड डलर बराबरको आर्थिक सहायता प्रदान गरेको थियो ।

भारी वर्षाका कारण आएको सो भीषण बाढीले पाकिस्तानको पञ्जाब, सिन्ध, रूयावर पाख्तुन्खवा, पेशावर लगायत एक-चौथाइ भू-भाग प्रभावित भएको छ । सो बाढीका कारण करिब दुई हजार जनाको ज्यान गएको छ, भने झण्डै दुई करोड जनता विस्थापित भएका छन् । विस्थापितहरूलाई समुद्री तटमा अस्थायी बसोबासको बन्दोबस्त मिलाइएको छ ।

त्यसका अतिरिक्त यस

बाढीपहिरोका कारण हजारौं हेक्टर जमिनमा लगाइएको खाद्य वाली नष्ट भएको छ भने अरबौं डलर बराबरको क्षति भएको अनुमान गरिएको छ ।

तत्काल उद्धार आवश्यक भन्दै संयुक्त राष्ट्रसंघका महासचिव बान कि मुनले त्यसका लागि चाहिने ४६ करोडको सहयोग राशि पनि नजुटेको एवं सहयोगको गति पनि एकदमै न्यून रहेको बताएका छन् ।

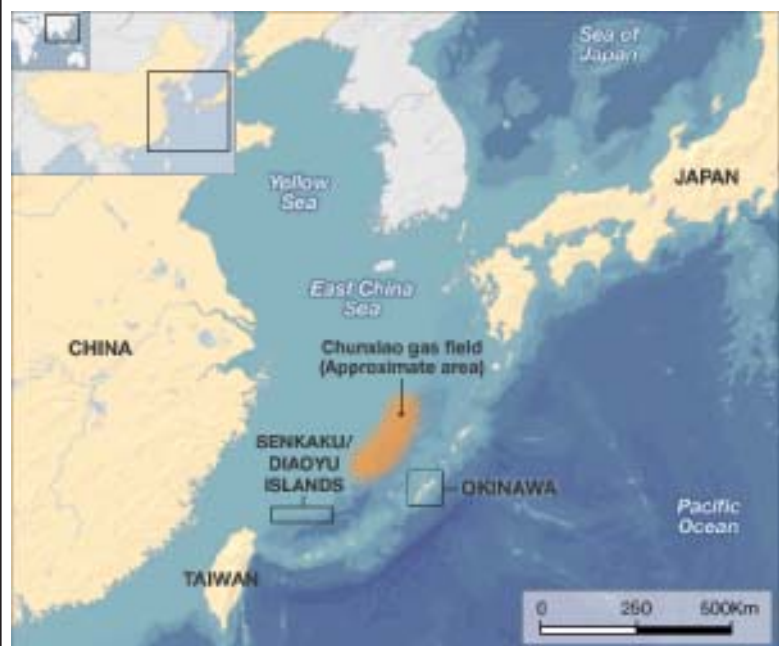
राहत र खाद्य आपूर्तिमा भएको ढिलासुस्तीका कारण हिंसा बढ्न सक्ने एवं सरसफाइको अभाव र दूषित पानीको प्रयोगले विभिन्न रोगहरूले गर्दा जनजीवन थप कष्टकर भएको छ ।

अमेरिकी रेड क्रसका सचिव नान बजार्डका अनुसार बाढीपीडितहरूका जीवन पुनरुत्थानका लागि थप सहयोग चाहिने बताएका छन् ।

विभिन्न आपत्कालीन अवस्थामा अन्तर्राष्ट्रिय सहयोग धनराशि

- १) क्याट्रिना आँधी सहयोग, २००५ – अमेरिकी डलर १.९ अर्ब
- २) सेप्टेम्बर ११ घटना सहयोग, २००१ – अमेरिकी डलर १.१ अर्ब
- ३) सुनामी सहयोग, २००४/०५ – अमेरिकी डलर ९६ करोड
- ४) हाइटी भूकम्प सहयोग, २०१० – अमेरिकी डलर ९० करोड
- ५) पाकिस्तान बाढीपीडितलाई सहयोग – अमेरिकी डलर २.५ करोड

स्रोत : इण्डियाना विश्वविद्यालय, फिलान्थ्रोपी केन्द्र, अमेरिका



दुई
महाशक्ति
बीच
सम्बन्ध
चिसिँदै

जापानी डुंगाहरूलाई ठक्कर दिएको आरोपमा चिनियाँ पानी-जहाजको कप्तानलाई जापानले कारागारवासको म्याद थपेपछि यी दुई एसियाली महाशक्तिबीच विवाद बढ्न थालेको छ । यसका साथै इस्ट चाइना समुद्रको ग्यास, सेनकाकु/डियाओयु टापुको स्वामित्व र जापानी युद्धका स्मारकसम्बन्धी विवाद पनि बल्झिएको छ ।

तस्विर: सिन्हावा

we are together
for a better tomorrow



GoldenGate
International College

www.goldengate.edu.np info@goldengate.edu.np

rupak/tst/00/2010



सत्य देखाऔं ।

चित्रात्मक चेतावनीले जीवन बचाउँछ ।

सुर्ती कम्पनीहरूले आफ्नो उत्पादनलाई राम्रो देखाउन आकर्षक सजावट गर्दछन् । तर वास्तवमा सुर्तीले ज्यान लिन्छ । चित्रात्मक चेतावनीले मानिसहरूलाई चुरोट छोड्न मद्दत गर्दछ । त्यसैले सत्य केवल नभनौं, देखाऔं पनि ।

www.who.int/tobacco



धूमपान
रहित
विश्व

च्याम्पियन्स लिग टी-२०

विजेता – चेन्नई सुपर किङ्स
उपविजेता – वारियर्स
प्लेयर अफ द टर्नामेन्ट – आर अश्विन (चेन्नई सुपर किङ्स) १३ विकेट
म्यान अफ द म्याच (फाइनल खेल) – मुरली विजय (चेन्नई सुपर किङ्स) ५४*
गोल्डेन ब्याट (सर्वाधिक रन) – मुरली विजय (चेन्नई सुपर किङ्स)
गोल्डेन बल (सर्वाधिक विकेट) – आर अश्विन (चेन्नई सुपर किङ्स) १३ विकेट

मुरलीको कीर्तिमानी प्रदर्शन

(एजेन्सी) श्रीलङ्काली स्पिन बलर मुथैया मुरलीधरनले भारतविरुद्धको आफ्नो अन्तिम टेस्टमा कीर्तिमानी ८०० विकेट लिन सफल भएका छन् । यो सफलतासँगै उनी क्रिकेटको टेस्ट भर्सन तथा अन्तर्राष्ट्रिय क्रिकेटमा सर्वाधिक विकेट लिने बलर भएका छन् ।

उनले टेस्ट जीवनबाट सन्त्यास लिन अगाडि उनलाई भारत तथा श्रीलङ्काली टिमले सम्मान गरेका थिए ।

दायाँ-हाते स्पिन बलर मुरलीधरनको बलिङ एक्सनलाई लिएर धेरैपटक उनी विवादमा समेत परेका थिए ।

राष्ट्रिय स्पोर्ट्स एवार्ड वितरण

पारस र गंगा सर्वोत्कृष्ट • कोमल पाण्डेलाई लाइफटाइम • चर्चितमा साहुखल



सरोज महर्जन / सञ्जय व्यञ्जनकार

प्रशिक्षक हात पारे ।

यस वर्षको सर्वोत्कृष्ट खेलाडीको पुरस्कार पुरुषतर्फ नेपाली क्रिकेट टिमका कप्तान पारस खड्का र महिलातर्फ कराँते खेलाडी गङ्गा अधिकारीले जितेका छन् । सर्वाधिक लोकप्रिय खेलाडी भने नेपाली राष्ट्रिय फुटबल टिमका सन्तोष साहुखल साबित भएका छन् ।

त्यसैगरी वर्षको युवा खेलाडी उसुका विनीता महर्जनले हात पारेकी छिन् । कराँतेका दीपक श्रेष्ठले सर्वोत्कृष्ट

पुटबल, क्रिकेट तथा एथलेटिक्समा महत्त्वपूर्ण योगदान दिएका कोमल पाण्डेलाई सो कार्यक्रममा लाइफटाइम एचिभमेन्ट एवार्डबाट सम्मान गरिएको थियो ।

विजेताहरू सबैलाई राष्ट्रपति डा. मवरण यादवले राष्ट्रपति कार्यालयमा एक कार्यक्रमबीच सम्मान तथा बधाइ ज्ञापन गर्नुभएको छ । उक्त कार्यक्रममा खेलाडीहरूले आउँदो एसियाली खेलमा नेपालले पनि सहभागिता जनाउन पहल गरिदिन आग्रह गरेका थिए ।

यस वर्षको राष्ट्रिय स्पोर्ट्स एवार्डका विजेताहरू

- १) सर्वोत्कृष्ट वर्ष खेलाडी (पुरुष) – पारस खड्का (क्रिकेट)
- २) सर्वोत्कृष्ट वर्ष खेलाडी (महिला) – गङ्गा अधिकारी (कराँते)
- ३) सर्वोत्कृष्ट वर्ष युवा खेलाडी – विनीता महर्जन (उसु)
- ४) सर्वाधिक लोकप्रिय खेलाडी – सन्तोष साहुखल (फुटबल)
- ५) लाइफटाइम एचिभमेन्ट एवार्ड – कोमल पाण्डे (फुटबल, क्रिकेट, एथलेटिक्स)
- ६) सर्वोत्कृष्ट वर्ष प्रशिक्षक – दीपक श्रेष्ठ (कराँते)
- ७) सर्वोत्कृष्ट वर्ष पाराएथलिट – अर्जुन कुमार सापकोटा (टेबल-टेनिस)
- ८) म्याजिकल एवार्ड – रुबिना क्षेत्री (क्रिकेट)
- ९) पल्सर ब्रेभरी एवार्ड – देबु थापा (जुडो)
- १०) विशेष एवार्ड – दीपक विष्ट



भारतविरुद्धको आफ्नो अन्तिम टेस्टमा ८०० विकेट लिएका मुथैया मुरलीधरनलाई सम्मान गरिदै । तस्विर: एएफपी/रासस

तीन पाकिस्तानी क्रिकेटरहरू प्रतिबन्धित

रूपक श्रेष्ठ

अन्तर्राष्ट्रिय क्रिकेट काउन्सिल (आइसीसी)ले पाकिस्तानका तीनजना क्रिकेटरहरूमाथि अन्तर्राष्ट्रिय क्रिकेट खेल प्रतिबन्ध लगाएको छ । पाकिस्तानका तीनजना खेलाडीहरू म्याच फिक्सिङका मामिलामा मुछिएपछि आइसीसीले यस्तो निर्देशन दिएको हो ।

यस्तो मामिलामा मुछिएका पाकिस्तानी क्रिकेटरहरूमध्ये एकदिवसीय तथा टी-२० का कप्तान सलमान बट तथा तेज बलरद्वय मोहम्मद आसिफ र मोहम्मद आमिर रहेका छन् ।

थप अनुसन्धानका लागि तीनै खेलाडीहरूलाई आइसीसी, लण्डनमा

लगिएको छ । अनुसन्धान पूरा नहुञ्जेल कुनै पनि प्रकारको क्रिकेट खेल उनीहरूलाई प्रतिबन्ध लगाइएको छ । त्यसैगरी पाकिस्तान र इङ्ल्याण्ड बीच लड्नेमा सम्पन्न टेस्ट म्याचमा शाहिद अफ्रिदी माथि बल ट्याम्परिङको आरोप लगाइएको छ । पाकिस्तान क्रिकेट बोर्डले त्यस मामिलामा केही इङ्लिस खेलाडीहरूको पनि नाम लिएपछि त्यहाँको क्रिकेट बोर्डले पीसीबीलाई सार्वजनिक माफी माग्न आग्रह गरेको छ । इङ्ल्याण्डका पूर्वकप्तान माइकल भनले आफ्नो देशको क्रिकेट टोलीको मानहानीको भएको भन्दै अन्तर्राष्ट्रिय अदालतमा मुद्दा लड्न जाने बताए ।

एपी/रासस

हार्दिक बधाइ

यस गोल्डेनगेट इन्टरनेसनल कलेजमा बी.बी.एस. तेस्रो वर्षमा अध्ययनरत नेपाली राष्ट्रिय क्रिकेट टोलीका कप्तान **पारस खड्का**

बजाज पल्सर स्पोर्ट्स एवार्ड २०६६ मा सर्वोत्कृष्ट खेलाडी (पुरुष) एवार्डबाट सम्मानित भएकोमा बधाइ ज्ञापन गर्दछौं तथा उनको उत्तरोत्तर प्रगतिका लागि कामना गर्दछौं ।

साथै अन्य विधाका विजेता खेलाडीहरूलाई पनि हार्दिक बधाइ ज्ञापन गर्दछौं ।



GoldenGate
Int'l College

Battisputali, Kathmandu, Nepal.
Ph. 4477082, 4495165

द
गोल्डेन टाइम्स

तपाईंको आजको राशिफल

- ***** **मेष** : लाभ हुनेछ । नयाँ कार्य आरम्भ हुनेछ ।
- ***** **वृष** : पराक्रम बढेर जानेछ । आयमा वृद्धि हुनेछ ।
- ***** **मिथुन** : धार्मिक कार्यमा रूचि बढ्नेछ । धन लाभ हुनेछ ।
- ***** **कर्कट** : विदेश घुम्न जान पाइनेछ । मित्रहरू बढ्नेछन् ।
- ***** **सिंह** : शरीरमा पीडा हुनेछ । शिक्षामा प्रगति हुनेछ ।
- ***** **कन्या** : धन खर्च हुनेछ । जागिरमा पदोन्नति हुनेछ ।
- ***** **तुला** : विद्यामा रूचि बढ्नेछ । भ्रमेलाहरू आउनेछन् ।
- ***** **वृश्चिक** : मानसम्मान प्राप्त हुनेछ । मित्र बढ्नेछन् ।
- ***** **धनु** : तीर्थयात्रा गर्न पाइनेछ । लाभ हुनेछ ।
- ***** **मकर** : भाग्य वृद्धि हुनेछ । चौपायाबाट लाभ हुनेछ ।
- ***** **कुम्भ** : मानसम्मान घट्नेछ । स्वास्थ्य गडबड हुनेछ ।
- ***** **मीन** : व्यवसायमा लाभ हुनेछ । आयमा वृद्धि हुनेछ ।

चित्रमा इतिहास र संस्कृति



— आभास धरानन्द राजोपाध्याय

काठमाडौं, भदौ १२ ।

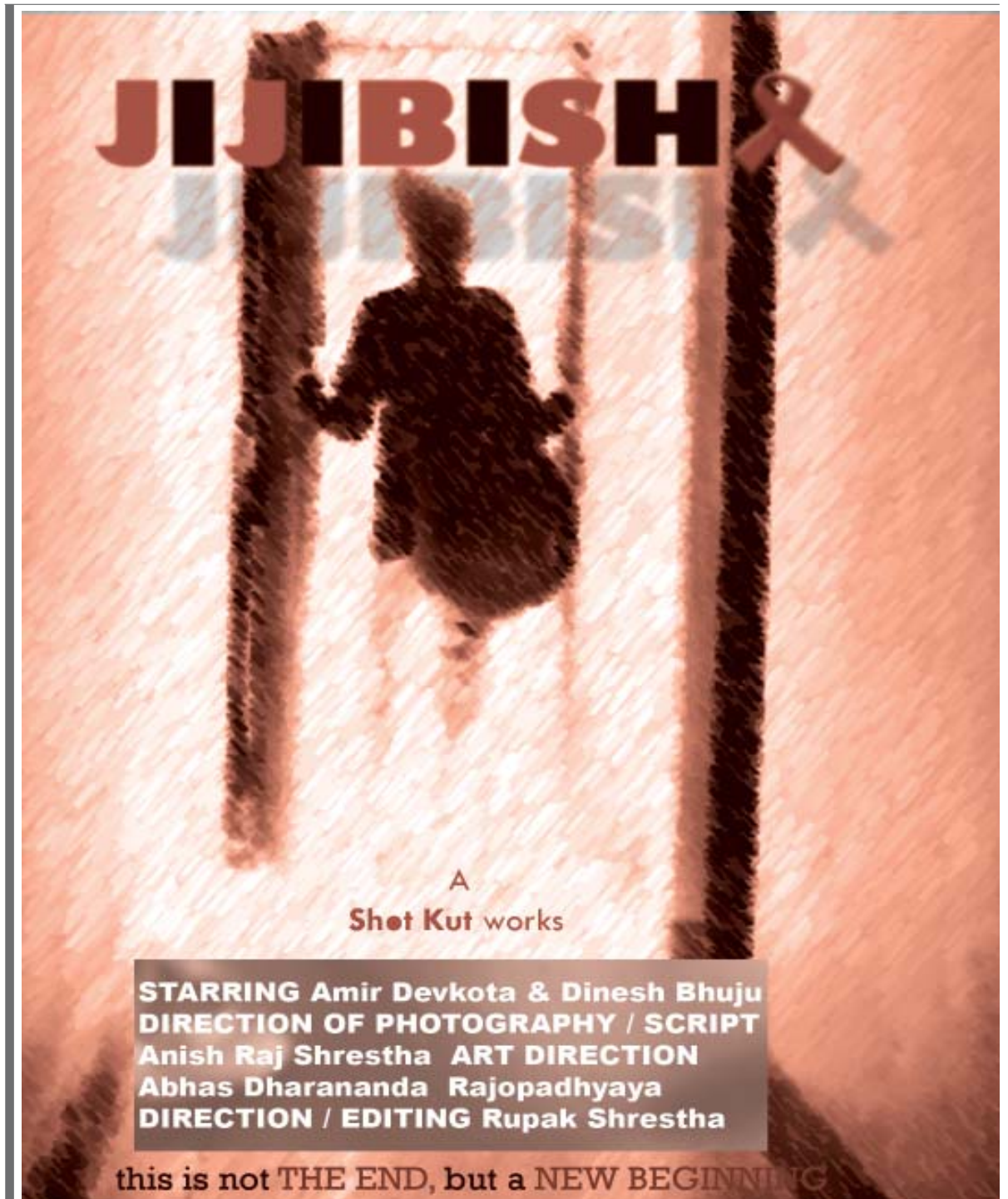
दृश्यहरू हामीले सुन्दै वा पढ्दै आएका छौं । अब यिनलाई देख्न पनि सकिने भएको छ — चित्रकलामा ।

इतिहासका यी क्षणहरू तथा सांस्कृतिक दिनचर्या देखाउने जीवन्त चित्रहरू कोरेका थिए कलाकार हरिप्रसाद शर्माले । प्राचीन तथा मध्यकालीन काठमाडौं उपत्यका भल्काउने यी चित्रहरूलाई 'काठमाडौं भ्याली डाउन द एजेज' नामक चित्र प्रदर्शनीमा राखिएको थियो ।

गत श्रावण २९ गते काठमाडौंको बबरमहलस्थित नेपाल कला परिषद्को ग्यालरीमा सुरु गरिएको यस चित्रकला प्रदर्शनीमा उत्साहजनक सहभागिताका कारण भाद्र ५ गतेबाट थप एक साता बढाइएको थियो ।

काठमाडौंको नेवार बस्ती लगन गोफल टोलमा जन्मिई जुद्धकला पाठशालामा तथा मास्टर जीवरत्न शाक्य, कालीदास श्रेष्ठ र चन्द्रमान मास्केसँग चित्रकला सिक्नुभएका शर्माका "कला भावना र कल्पनाशीलता"को वरिष्ठ संस्कृतिविद् सत्यमोहन जोशीले प्रशंसा गर्नुभएको छ । त्यसैगरी, कला तथा साहित्य समालोचक डा. अभि सुवेदीले "सांस्कृतिक प्रतीकात्मकता, काल्पनिक ऐतिहासिकता र रङ्गात्मक सजीवताले सुसज्जित" भनी उहाँको चित्रकलाको प्रशंसा गर्नुभएको छ ।

कलाकार शर्माको यिनै चित्रहरू सङ्कलित चित्रकिताव 'काठमाडौं भ्याली डाउन द एजेज' वि.सं. २०५९ मा नै प्रकाशित भइसकेको छ ।



सदीक्षा भइन् मिस नेपाल

समृद्धि राई

काठमाडौं, भदौ १२ ।

अन्य १८ जना प्रतिस्पर्धीहरूलाई उछिन्दै १९ वर्षीया सदीक्षा श्रेष्ठले मिस नेपाल २०१० को उपाधि हात पारेकी छिन् । यसका साथै उनले ५० हजारको नगद पुरस्कार समेत पाएकी छिन् ।

काठमाडौं जेसिज तथा हिडन ट्रेजरको संयुक्त आयोजना रहेको उक्त कार्यक्रममा सहाना बज्राचार्य फस्ट रनर अप भइन् भने संयुक्ता तिमिसना सेकेण्ड रनर अप भइन् । रनर अप सुन्दरीहरूले क्रमशः ३५ हजार तथा २५ हजारको नगद पुरस्कार पनि पाएका छन् ।

साथै यसै वर्षदेखि मिस नेपालको उपाधि विजेतालाई चेली क्युक्यु ३ कार तथा फस्ट रनर अपलाई महिन्द्राको स्कुटर पनि दिइएको छ ।

मिस नेपाल २०१० नेपाल क्यान्सर रिलिफ सोसाइटी तथा विश्व वन्यजन्तु कोष, नेपालको सद्भावना राजदूत समेत रहनेछ ।



मिस नेपाल २०१० सदीक्षा श्रेष्ठ

उपाधि विजेता सदीक्षाले मिस फोटोजेनिक, मिस स्मार्ट वाल्क र मिस पर्सनासिलिटि पनि हात पार्न सफल भएकी छिन् । त्यसैगरी रनरअप संयुक्ता तिमिसना मिस पब्लिक चोइस चुनिएकी छिन् ।

प्रतियोगितामा मिस ब्युटिफुल हेयर सुजाता स्वारंले, मिस ब्युटिफुल स्माइल अनिता आचार्यले, मिस ब्युटिफुल कम्प्लेक्सन प्रिया रानी लामा, मिस फ्रेन्डसिप चाँदनी देवाजु र मिस ट्यालेन्ट कुस्माञ्जली केसीले जितेका थिए ।

फिल्म समीक्षा

स्लमडग मिलियनर

आयुष लामा



निर्देशन — ड्यानी बोयल

कलाकार — देव पटेल, फ्रिदा पिन्टो, मधुर मित्तल, अनिल कपूर

सङ्गीत — ए. आर. रहमान

रिलिज — जनवरी २००८

स्क्रिनप्ले — सिमन बिउफय

कथा — विकास स्वरूप (बुकर पुरस्कार विजेता 'क्यु एण्ड ए')

ड्यानी बोयलको निर्देशन रहेको यो चलचित्रको कठा बुकर पुरस्कार विजेता विकास स्वरूपको 'क्यु एण्ड ए' बाट लिइएको हो । यस चलचित्रमा १८ वर्षीय जमाल मलिक (देव पटेल) भारतीय भर्सनको 'कौन बनेगा करोडपति ?' भन्ने प्रतियोगितामा जान्छन् । सडक बालक जमालको प्रतियोगितामा उनको आश्चर्यपूर्ण जितले कार्यक्रम सञ्चालक एवं कानूनी अधिकारीले शङ्का गर्छन् । अन्तिम प्रश्नको ठीक एक रातअघि पुलिसले समातेर जमाललाई सोधपुछ गर्दछ । त्यसैमा ऊ आफ्नो अतीत सम्झन्छ जसले उसलाई हरेक प्रश्नको उत्तर दिन्छ ।

प्रतिष्ठित एकेडेमी (अस्कर) एवार्डका लागि १० विधामा मनोनयनमा परेको यस चलचित्रले आठ विधामा सफलता पाएको थियो । साथै बाफ्टा, क्रिटिक्स च्वाइस र गोल्डेन ग्लोबमा यो सफल रहेको थियो ।